

אשת שלושת החתנים

ספרד

בכפר אחד חיו אבא ובת. הבת הייתה יפה כמו שמש, אך בררנית וגחמנית כמו רוח של הרים. יום אחד כשאבא עבד בגן נפתח הפשפש ולגן נכנסו שלושה צעירים, אחד יפה משני. הם אמרו: "בתך יפה כמו שמש. אנו מבקשים את ידה" ענה להם אבא: "היא גחמנית גדולה. צריך לבקש את הסכמתה." הוא נכנס הביתה והצעירים נשארו ליד הפשפש. אבא ניגש אל בתו אמר: "שלושה צעירים, כל אחד יפה מהשני, מבקשים את ידך. איזה מהם את בוחרת להיות לך לבעל?" הבת הביטה דרך החלון וענתה: "אני צריכה את שלושתם." אבא התרגז: "הרי לא תוכלי להתחתן עם שלושתם!" "אני מוכנה להתחתן עם כל אחד מהם" ענתה

הבת "אך תבין, שלושתם נחוצים לי." וכמה שאבא לא התווכח אתה היא חזרה על שלה: "שלושתם נחוצים לי." אבא המסכן לא ידע מה לענות למחזרים. הוא חשב זמן מה ואחר כך יצא אליהם ואמר: "בתי טובה ויפה כמו השמש, אך גחמנית כמו רוח ההרים. שלושתכם דרושים לה. אך הרי היא לא תוכל להתחתן עם שלושתכם. על כן שמעו בעצתי. צאו לארצות העולם, למקומות רחוקים. חפשו שם את המזל שלכם." הצעירים לא הבינו ואבא הסביר: "לכו למקומות רחוקים וחפשו מתנה לבתי, אבל כזו שאין עוד דומה לו בעולם. ומי שימצא כזו, יקבל את ידה." הצעירים השתחוו לו בשתיקה והלכו. עוד באותו היום הם עזבו את חופי ספרד ויצאו לארצות נכר, לחפש שם את מזלם. כל אחד יצא לדרך שונה, אך אף אחד מהם לא מצא מתנה מיוחדת, כזו שאין שנייה בעולם. זמן רב הם הפליגו בימים

פשוט, אלא בעל כוח מגי. הזקן הסביר לכי הוא
מרפא כל פצע וכל מחלה, ואפילו אדם מת יכול
להקים לחיים.
שמח הצעיר ונתן לזקן את כל כספו תמורת

שפופרת התמרוק.
המחזר השלישי הלך זמן רב בלי למצוא את

סוערים, זוג נעליים לא אחד שחקו בדרכם על
אבנים חדות, צער רב נשאו בלבם, אך לא אבדו
תקווה.
ופעם אחד מהם פגש באיש זקן ותשוש.
"שלום איש צעיר" אמר הזקן "אולי תקנה אצלי
מראה?" והראה לו מראה קטנה. הצעיר צחק
בצחוק עצוב ואמר:
"אין לי צורך במראה. אני מחפש מתנה לבחורה,
אבל מתנה כזו שאין שנייה בעולם."
הזקן חייך.
"מצאת אותה, בני. המראה שלי לא פשוטה. היא
מיוחדת" אמר "מי שיביט בה יראה את מי שרק
ירצה, אפילו ההוא רחוק."
הצעיר שמח מאוד, לקח את המראה ונתן לזקן
את כל כספו.
גם המחזר השני פגש את אותו הזקן.
"אולי אוכל למכור לך שפופרת תמרוק מיוחד?"
"אין לי צורך בתמרוקים" ענה הצעיר "אני מחפש
מתנה כזו שאין אחרת בעולם."
אך אז התברר כי התמרוק שהציעו לו הוא לא

השמש עוד לא הספיקה להתרומם מהאופק
בפעם השלישית, כששלושת המחזרים נפגשו.
"מצאתי מתנה שאין שנייה בעולם!" קרא בשמחה
אחד והראה לאחים שלו את שפופרת תמרוק
הפלא.

"מתנה שלי טובה יותר" הצביע השני על הארגז
שצף על פני הים.

"ואני חושב שהמתנה שלי עוד יותר טובה.
תסתכלו במראה שלי ותראו את פניה של הבת
היפה שאחריה אנו מחזרים."
ושלושתם הביטו במראה.

אך איזה אסון! הם ראו שהבחורה שוכבת
במיטתה, עיניה עצומות, חיוורת, בלי תנועה!
"היא מתה!" התחיל לבכות בעל המראה.

"אל תבכה" הרגיע אותו השני "התמרוק שלי
יחזיר אותה לחיים!"
"אבל איחרנו" אמר הראשון "עד שנגיע לשם
יקברו אותה כבר."

"לא. כי הארגז שלי יביא אותנו אליה עוד לפני
שקיעת השמש" אמר בעל ארגז הפלא.

המתנה שרצה. הוא התייאש כבר למצוא אותה
ומרוב היאוש החליט לסיים את חייו. כשעבר
בחוף הים עלה על סלע גבוה ורצה לזרוק את
עצמו משם לתוך הים, אלא שאז ראה ארגז עץ
ששט על הגלים.

הארגז התקרב לחוף והתחילו לצאת ממנו אנשים
זה אחרי זה. הם היו כה רבים שלא ניתן היה
לספור אותם. בסוף יצא מהארגז איש זקן, ניגש
לצעיר שעל הסלע ושאל:

"אולי תרצה לקנות את הארגז שלי?"

"ארגז ישן כזה לא נחוץ לי" ענה הבחור "הוא אולי
טוב כעצי הסקה, ולי דרושה מתנה שאין כזו
שנייה בעולם."

"אם כך, הרי עוד ארגז כזה כמו זה שלי לא
תמצא בעולם" ענה הזקן "הוא שט במים, עף
באוויר, רץ על האדמה ואם תרצה להגיע למקום
כלשהו, הוא יביא אותך לשם עוד לפני שאבן
הזרוקה לים תגיע לקרקעית."

המחזר הצעיר נתן לזקן את כל כספו ולקח את
ארגז הפלא.

השמש עוד לא שקעה כששלושת המחזרים
הגיעו לפשפש הגן. אבא מודאג קיבל אותם
והוביל אל מיטת בתו ששכבה ללא רוח חיים. הם
מרחו את שפתיה בתמרוק הפלא והיא מיד
פתחה את עיניה היפות, חייכה וקמה. הצעירים
קיבלו אותה בקריאות שמחה. והנערה ניגשה
לאבא ואמרה:

"ראית, אבא, שצדקתי. שלושתם היו נחוצים לי
ושלושתם עזרו לי. בלעדיהם לא הייתי רואה יותר
את השמש, ואתה לא היית יכול לחבק אותי.
ועכשיו תן לי זמן של שנה ואז אחליט איזה
משלושתם יהיה לבעלי. ושני האחרים שלא יכעסו
עלי. הרי אינני יכולה לשאת את שלושתם. אבל
יש בכפר שלנו בנות רבות לא פחות יפות ממני,
והם יוכלו לבחור להם אישה כרצונם.

וכך באמת היה. עבר חורף ועבר קיץ ובאביב
הבא בכפר, שבו חי אבא עם בתו, התקיימו שלוש
חתונות גדולות ושמחות.

ואיזו משלושת הצעירים בחרה הבת הגחמנית
לעצמה לבעל – תנחשו בעצמכם.